

„Tut mir Leid“, sagt Nils.
„Ich habe dich gar nicht gesehen.“
Das *Etwas* winkt ab und seufzt.
„Schon gut. Ich bin es gewohnt,
übersehen zu werden.
Ich bin nämlich ein kleines Wunder!“

«Με συγχωρείς», λέει ο Νιλς.
«Δεν σε είδα καθόλου».
Το *Κάτι* κάνει μια κίνηση με το χέρι
και αναστενάζει. «Δεν πειράζει,
είμαι συνηθισμένος να μη με βλέπουν.
Είμαι, ξέρεις, ένα μικρό θαύμα!»

